Temps Ordinari - Baptisme

Per DavidG el dl., 02/01/2023 - 00:00

Is 42,1-4.6-7
Ac 10,34-38
Mt 3,13-17)

A tocar de l'Epifania, quan Déu ja s'ha revelat al món en aquells savis que venien d'Orient per adorar el Déu-amb-nosaltres; avui, en el Baptisme de Jesús, és Joan el testimoni d'un nou esclat trinitari on el Pare per l'Esperit missatger diu "*aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut*". (Mt 3,17). Es el Baptisme una segona epifania de la que en participem més de prop com a batejats.

Venien a Joan jueus de Jerusalem Judea i de tota la regió del Jordà. Però, als religiosos y homes de llei, el profeta els hi recrimina l'actitud exclusivista dels qui es diuen fills d'Abraham, perquè "*Déu pot fer sortir fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres*" (Mt 3,9). Joan Baptista representa, doncs, aquesta apertura de l'amor de Déu a tot ésser creat. Ell serà el profeta d'aquesta segona epifania en el Baptisme de Jesús. No ja circumscrita a un moment històric, com la dels savis d'orient, sinó oberta a tots aquells que, com nosaltres, generació rere generació, dipositen en Déu una fe com la d'Abraham.

Nosaltres rebem la dignitat promesa als més petits en el Regne del Cel instaurat per Jesús. Una dignitat que està per sobre de la del mateix Joan Baptista, de qui Jesús diu que no hi ha hagut cap nascut de dona més gran que ell. Tanmateix el que queda inaugurat per Jesús està per sobre de qualsevol aproximació anterior.

Joan, empès per la urgència, parla més de l' ira de Déu que de la seva misericòrdia. En canvi, l'Emmanuel, com l'anomenava Isaïes, sí, portarà el dret a les nacions amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar; però ho farà sense cridar ni alçar la veu, no trencarà la canya que s'esberla, no apagarà la flama del ble que vacil·la. L'estil de Jesús contrastava amb el to dur i exigent de Joan Baptista. Es per això que Joan enviarà els seus deixebles a preguntar a Jesús si "*ets tu el que ha de venir o n'hem d'esperar un altre?*" (Mt 7, 20). Tal és la sorpresa de Joan davant les maneres humils de Jesús. La resposta que dona Jesús no es construïda amb paraules, sinó amb la invitació a contemplar com el Regne de Déu s'està obrint pas i "*com passa per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell*"(Ac 10,38). El Déu-amb-nosaltres s'ha revelat en Jesús.

La dificultat de comprensió d'aital novetat fa que Joan no volgués admetre que fos ell el que bategés Jesús. "*Soc jo el que necessito que tu emategis*" (Mt 3, 14). Ell no es considera digne ignorant que és Jesús i no la consciència de sí mateix el que el fa digne. Al igual que Pere en la pesca miraculosa, els senyals de Jesús fan que, els qui el coneixen d' a prop es senten cridats per ell a una missió, més enllà de la seva pròpia consciència d'indignitat. Joan va accedir finalment a batejar Jesús, i Pere va deixar-ho tot per ser pescador d'homes.

Nosaltres com a batejats, conscients que és ell qui ens fa ser, direm abans de la comunió "*Senyor, no soc digne que entreu a casa meva, però digueu-ho només de paraula i serà salva la meva ànima".* Hem estat batejats en Ell i, per això, esperem anar morint a nosaltres mateixos perquè ell esdevingui, més i més, presència viva enmig nostre. Perquè es faci veritat que ell és Déu-amb–nosaltres. És aquesta l'epifania de Crist que avui celebrem. Prostrem-nos també a oferir el que d'ell hem rebut. Ens posem a la seva disposició i esdevenim ofrena perquè que Ell ens converteixi per al món en pa de vida i beguda de salvació.

ETIQUETES
REVELACIÓ DIGNITAT MESSIES